

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2020 - 8299

Doknr.
298617

Dato
25-09-2020

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 28. august 2020 stillet følgende spørgsmål nr. 692 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Hans Andersen (V).

Spørgsmål nr. 692:

”Hvordan forholder ministeren sig til kommuner, som åbenlyst ikke benytter muligheden for at sende deres borgere i stoffri døgnbehandling på trods af borgerens behov for sådanne behandlingstilbud, og hvordan vil ministeren sikre sig, at kommunerne opfylder behandlingsgarantien i forhold til at borgere kan komme i døgnbehandling?”

Svar:

Kommunerne har en klar forpligtelse til at tilbyde borgere med et stofmisbrug den behandling, de har behov for, uafhængigt af om dette måtte være døgn-, ambulant- eller dagbehandling. Det ansvar skal de leve op til, og jeg er i øvrigt af den opfattelse, at det er i kommunernes egen interesse at tilbyde den rette behandlingsindsats første gang.

1. januar 2020 trådte en ændring af servicelovens § 101 om social behandling af stofmisbrug i kraft. Med ændringerne er det gjort tydeligere, at der skal ske en helhedsorienteret afdækning af personens problemer og behov, inden kommunen træffer afgørelse. Heri ligger også, at kommunen skal undersøge, hvilken evt. anden hjælp og støtte der skal sættes i gang, for at borgeren får mest mulig gavn af behandlingen og får den samlede hjælp, der måtte være behov for, herunder efter anden lovgivning, jf. servicelovens §§ 10 og 12.

Afdækningen har netop til formål at sikre, at personen får det rette tilbud om behandling af stofmisbruget. Jeg mener således, at ændringen vil styrke grundlaget for at sikre, at borgeren visiteres til den rette behandlingsindsats.

Samtidig er Socialstyrelsen netop udkommet med en opdateret udgave af de nationale retningslinjer for social stofmisbrugsbehandling. Retningslinjerne skal være med til at sikre borgere en systematisk og ensartet behandling, uanset hvor i landet de bor, og herigennem øge opmærksomheden på borgerens retssikkerhed.

Endelig vil jeg fremhæve, at en afgørelse kan påklages til Ankestyrelsen, hvis man ikke mener, at den tilbudte behandling svarer til den enkeltes behov. Ankestyrelsen kan således efterprøve en kommunes afgørelse om tilbud om ambulant behandling for stofmisbrug og i stedet bevilge døgntilbud.

Fra 1. januar 2019 har Ankestyrelsen i deres ankestatistik udskilt servicelovens §§ 101 og 102 for at følge med i hvilke afgørelser, der er truffet på hver enkelt bestemmelse. Det har således styrket grundlaget for at følge udviklingen i afgørelser vedrørende

klager over kommunernes afgørelser om social stofmisbrugsbehandling. Statistikken indeholder ligeledes en fordeling på kommuneniveau, hvilket gør det muligt at belyse kommunale forskelle.

Med venlig hilsen

Astrid Krag